

їх дегустацією безпосередньо у виробника, а також відвідування відповідних тематичних заходів [1].

У сучасних умовах економічного розвитку винний туризм стрімко розвивається як у різних регіонах світу, загалом, так і в Італії, зокрема. Він також є джерелом значних прибутків, оскільки може поєднуватися з усіма іншими видами туризму й може слугувати доповненням туристичних програм та маршрутів для дорослих туристів. Окрім того, його значення посилюється й в культурно-пізнавальному та гастрономічному напрямку. Тому кожна країна завдяки винному туризму може популяризувати свою культуру, звичаї, національні особливості господарства та гастрономічних уподобань [3].

Так, *П'ємонт* порадує вас елегантністю смаків і їх поєднань. Саме тут ростуть найароматніші у світі трюфелі, саме тут створюють найкращу італійську Горгонзолу і, мабуть — найоригінальніше ризотто. Савойський слід неабияк відчувається, але високі кулінарні традиції тут приправлені і збалансовані провінційною місцевою простотою в найкращому із сенсів [2].

У світі вина *П'ємонт*, як і французька Бургундія, до прикладу, мають репутацію «міцного горішка», що до снаги не кожному. Місцеві вина суперскладні, але і надзвичайно цікаві водночас. Особливо це стосується Бароло, Барбареско і Барбери, котрі будуть влучним поєднанням до місцевої кухні, а також відмінною самостійною «головоломкою» для дружніх посиденок у ресторанчику чи на виноробні, скажімо, із видом на вкриті туманом місцеві виноградники. Особливо місцеві мешканці рекомендують завітати до *Vietti*. Найстаріша сімейна виноробня провінції славиться і вдумливим вином, і живописними ландшафтами [5].

Фріулі, на думку більшості винних критиків та експертів — регіон, де народжуються одні із найбільш яскравих і витончених білих вин Італії [6].

Специфіка географії відчутна й у місцевій кухні, що у ній італійські традиції перегукуються із австрійськими, угорськими, словенськими і хорватськими. У місцевому ресторанчику відмінно вживаються поруч, наприклад, полента, гуляш, віденські ескалопи, кролик по-угорськи і багато всього іншого. Найвідоміші місцеві делікатеси — сир Монтазіо і прошуто із Сан-Даніеле. За вином місцеві мешканці рекомендують їхати на виноробню *Borgo Conventi*. Тут Вам запропонують і першокласні міжнародні Шардоне, Совіньйон Блан, Мерло та Каберне Фран, і вина із автентичних фріуланських сортів [7].

Кампанія із точки зору смакових вражень — ідеальна. Безкінечно темпераментні і колоритні місцеві мешканці із найпростіших продуктів творять мистецтво. Причому маестро тут ледь не кожен, адже головний їх секрет — майже інтуїтивне кулінарне чуття. Кажуть, — це у них у генах. А ще справа і в самих продуктах. Варто спробувати місцеві помідори, перець, цибулю, артишоки, фенхель і т.д. Не дарма ж саме тут свого часу з'явилась на світ піца. Піца в *Кампанії* на кожному кроці, у кожній печі, на кожному столі [4].

Висновки. Винний туризм є однією із перспективних галузей туристичного обслуговування в Італії, яка базується на основі винного виробництва та поєднання усіх інших галузей туристичної індустрії. Завдяки розвитку винного туризму з'являються нові туристичні райони та центри, особливо у сільській місцевості, що є важливим чинником для їх розвитку. Роль цього виду туризму щорічно зростає, розширюється географія та спектр його послуг.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронцова Ю. Україна. Путівник. 500куточків, котрі вартовідвідати
2. Іванов С. В. Винний туризм: підручник для студ. вищ. навч. закл. / С. В. Іванов, В. О. Домарецький, Д. І. Басюк та ін. — Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин О. В., 2012. — 472 с.
3. Матвеев В. В. Винний туризм як рекламний фактор й інструмент для стимулювання розвитку конкурентного потенціалу виноробних підприємств України / В. В. Матвеев // Наук. вісн. Херсон. держ. ун-ту. — Х.: ХДУ, 2015. — № 10, Ч. 4. — С. 29–31.
4. Наскрізна Р. Л. «Шляхами французьких вин» / Вид-во АМУ, 2002. — 116.
5. Нехорошкина І. Винні тури світу // GEO. 2001. №6.-73с.
6. Петрусенко О. Молодая лоза винного туризму / О. Петрусенко // Мир продуктов. — 2013. — Іюнь. — С. 48–49.
7. Рід Філіпс. Історія вина / М.: Ексмо, 2004. — 260с.
8. Hall M. Wine Tourism Around the World / Michael C. Hall, Liz Sharples // Camboune Brock, Macionis Nik. — Winepress Ltd., 2011. — 312 p.
9. Olaru O. Wine Tourism – An Opportunity For The Development Of Wine Industry / Olaru [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://fse.tibiscus.ro>

Мельник М., Демків Р.

Науковий керівник – доц. Чеболда І.Ю.

ДЕРЖАВНИЙ ЗЕМЕЛЬНИЙ КАДАСТР ЯК ІНФОРМАЦІЙНА ОСНОВА ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ ОЦІНКИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ ПАНАСІВСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ, ЗБОРІВСЬКОГО РАЙОНУ)

На сьогоднішній день, державний земельний кадастр є досить важливим, оскільки він є інформаційною базою для ефективного управління земельними ресурсами, ведення земельної статистики, землеустрою, регулювання земельних відносин, підтримки податкової та інвестиційної політики держави, розвитку ринку землі і обґрунтування розмірів плати за землю. Основне завдання ведення державного земельного кадастру – забезпечення повноти відомостей про всі земельні ділянки;

застосування єдиної системи просторових координат і системи ідентифікації земельних ділянок; запровадження єдиної системи земельно-кадастрової інформації та її достовірності.

Еколого-економічна оцінка використання земель є складовою частиною загальної оцінки природних ресурсів. У сучасних умовах необхідність її проведення обумовлюється, в першу чергу, суттєвим антропогенним навантаженням на довкілля, що зумовлює якісні зміни у взаємовідносинах між людиною та природою. Значною науковою та практичною проблемою стає оцінка використання земельних ресурсів у сільськогосподарському виробництві, а серед завдань еколого-економічної оцінки використання земель сільськогосподарського призначення особливого значення набуває визначення рівня відповідності існуючого стану їх використання до екологічно та економічно оптимального.

Мета і завдання дослідження – аналіз теоретичних та методологічних засад формування даних державного земельного кадастру як інформаційної основи еколого-економічної оцінки використання земель. Об'єкт дослідження – земельно-кадастрова інформація про земельні ресурси Панасівської сільської ради Зборівського району. Предмет дослідження – теоретичні, методологічні і прикладні аспекти здійснення еколого-економічної оцінки використання земель на основі земельно-кадастрової інформації, а також її регіональні аспекти.

До складу земельних угідь Панасівської сільської ради входять землі в межах адміністративно – територіальної одиниці в цілому та землі що входять безпосередньо в межі населеного пункту, з яких під сільськогосподарськими угіддями знаходиться 178,4 га. Забудовані землі, болота, ліси та відкриті землі без рослинного покриву займають 28,6 га, з них забудовані землі становлять 17,5 га, ліси – 1 га, відкриті землі без рослинного покриву – 6 га, болота – 4 га.

Однією з складових частин державного земельного кадастру є облік кількості та якості земель. Інформація про площі земельних ділянок, склад земельних ґрунтів та їх якісний стан є найбільш вживаною споживачами.

Якщо проаналізувати дані площ земель, то ми можемо бачити, що площа, яка закріплена за сільською радою становить 2168 га. З них сільськогосподарських угідь – 1741 га, під водою – 3,6 га, заболочені землі – 10,6 га, під шляхами і прогонами – 44,2 га, під виробничими будівлями і дворами – 16,9 га, чагарники – 23 га та забудовані землі – 51 га. Облік якості земельних угідь в межах видів земель проводиться за механічним складом ґрунту, ступенем зволоженості, солонцюватості, еродованості, рельєфом місцевості, запасом ґрунту, забезпеченістю ґрунтів фосфором, калієм та іншими поживними елементами.

Проаналізувавши бонітування ґрунтів Панасівської сільської ради можна побачити, що однакові групи ґрунтів при бонітуванні повинні одержати однакові показники бонітету. Найвищий бал бонітету – 51 мають ґрунти шифр яких 41д (чорноземи опідзолені і слабо реградовані та темно-сірі сильно реградовані середньо суглинкові ґрунти) на сіножатях та пасовищах. А найнижчий бал бонітету – 9 мають ґрунти 38д (ясно-сірі та сірі опідзолені середньо змиті середньо суглинкові ґрунти) на ріллі, сіножатях та пасовищах. Чим вищий бал бонітету ґрунтів, тим він якісніший і родючіший.

Закон України «Про оцінку земель» визначає, що грошова оцінка земельних ділянок залежно від призначення та порядку проведення поділяється на два типи: нормативну та експертну.

Нормативну грошову оцінку земельних ділянок здійснюють для визначення розміру земельного податку, державного мита при міні, спадкуванні та даруванні земельних ділянок, орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, вартості земельних ділянок площею понад 50 гектарів для розміщення відкритих спортивних і фізкультурно-оздоровчих споруд, а також при розробці показників та механізмів економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель.

Експертна грошова оцінка земельних ділянок та прав на них проводиться з метою визначення вартості об'єкта оцінки. Цей вид грошової оцінки використовується при здійсненні цивільно-правових угод щодо земельних ділянок та прав на них.

При визначенні грошової оцінки земель Панасівської сільської ради взято дані із «Технічного звіту по уточненій грошовій оцінці земель сільськогосподарського призначення КСП «Медобори» Зборівського району Тернопільської області» (1997 рік), що підтверджено довідкою Управління Держкомзему у Зборівському районі.

Визначивши грошову оцінку угідь, можна зробити висновок, що найціннішими є чорноземи опідзолені і слабо реградовані та темно-сірі сильно реградовані середньо суглинкові ґрунти тому що, вони мають найвищий бал бонітету і через це мають найбільшу ціну, яка дорівнює 26879,43 грн за 1 га.

Найменше коштують ясно-сірі та сірі опідзолені середньо змиті середньо суглинкові ґрунти на пасовищах, тому що бал бонітету там становить 9, тобто є найменшим з усіх ґрунтів Панасівської сільської ради і дорівнює 1881,00 грн за 1 га. Тому, еколого-економічна оцінка використання земель є дуже важливою. Через те, що у сучасних умовах необхідність її проведення обумовлюється, в першу чергу, суттєвим антропогенним навантаженням на довкілля, що зумовлює якісні зміни у взаємовідносинах між людиною та природою.

Виходячи з вище сказаного, можна намітити наступні шляхи оптимізації землекористування та збереження земельних ресурсів регіону: збереження ґрунтів та їх корисних властивостей, максимальне

запобігання втрат продуктивних земель; своєчасне попередження і усунення деградації, забруднення, засмічення земель відходами виробництва і споживання, порушення та знищення ґрунтів, їх рослинного покриву; недопущення промислової, сільськогосподарської і іншої діяльності, що погіршує природне функціонування та родючість ґрунтів; запобігання і усунення негативного впливу деградованих, забруднених і порушених земель на здоров'я і добробут населення, навколишнє середовище, природні ресурси, економічний і соціальний розвиток; пріоритет інтересів охорони земель над економічними інтересами.

Волянська І.

Науковий керівник – асист. Пушкар Б.Т.

СПОРТИВНІ ПІШОХІДНІ ПОХОДИ В МЕЖАХ КАРПАТСЬКОГО ТУРИСТИЧНОГО РЕГІОНУ

Карпатський туристичний регіон - це одна із територій в Україні, де щорічно проводяться пішохідні мандрівки. Різноманітні природні перешкоди дають можливість оволодіти усіма прийомами техніки пішохідного туризму та орієнтування на місцевості, а унікальні історико-культурні пам'ятки сприяють культурному збагаченню та розширенню кругозору.

Актуальність дослідження полягає у популяризації та поширенні такої організаційної форми туризму, як спортивні походи.

Метою дослідження є розкрити суть спортивних походів, як форми туристичної роботи, що сприяє всебічному розвитку особистості та пізнанню рідного краю.

Походи - це організовані групові пересування пішки, на лижах, велосипедах, човнах тощо, з метою фізичного вдосконалення, пізнання краю, суспільно-корисної діяльності.

В залежності від мети виокремлюють кілька різновидів туристичних походів. Серед них слід розрізняти агітаційно-масові, підготовчі та спортивні походи.

Спортивні туристичні походи - це групове або командне проходження туристичного спортивного маршруту певної протяжності з подоланням природних перешкод (перевалів, порогів, печер тощо) різної складності за нормативний час. Походи можуть бути організовані з таких видів туризму: пішохідного, лижного, гірського, водного, велосипедного, спелеотуризму та інших. Можливе проведення комбінованих походів з елементами різних видів туризму, наприклад: пішохідна частина доповнюється водним сплавом.[2]

Для усіх видів спортивних походів є спільна обов'язкова умова - це безперервність маршруту, без якої різко зменшується фізичне та психологічне навантаження. В ідеальному вигляді маршрут має бути без (або з мінімальною кількістю) радіальних виходів і з рівномірним розподілом фізичних, технічних та психологічних навантажень, природних перешкод. Такий маршрут дає можливість максимально охопити знайомство з районом мандрівки.[7]

Залежно від технічної складності, кількості природних перешкод, протяжності, тривалості походи поділяються на категорійні - з I до VI категорії складності та некатегорійні. До некатегорійних належать походи, що мають складність, протяжність або тривалість, меншу від установленої для маршрутів I категорії складності, 1-3-денні походи (походи вихідного дня) та походи 1,2, 3 ступеня складності.

Категорія складності спортивного походу визначається відповідно до Єдиної спортивної класифікації маршрутів, локальних перешкод (перевалів, печер, порогів тощо) затверджених Федерацією спортивного туризму України.[2]

До складу Карпатського туристичний району входять чотири області Західної України: Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська та Чернівецька. Територія району складає 56,6 тис. км².

Карпатський туристичний регіон славиться своїми природними ресурсами та особливостями. Одним з основних природних туристичних ресурсів даного району є рельєф. Його особливості обумовлюються розташуванням на території району гірського масиву Карпат. Українські Карпати - середньовисотні гори з переважаючими висотами 1000-2000 м. Саме такий тип рельєфу, за оцінками дослідників, є найкращим для організації туристичної діяльності.[5]

Карпатський регіон є одним з найбільш розвинених, у спортивно-оздоровчому плані, регіонів України. Взагалі Карпати майже ідеальне місце для розвитку туризму. Розмаїття деревного складу на різних висотах, численні полонини з незабутніми краєвидами, бурхливі повноводні річки, гарні озера поєднуються тут з етнографічним розмаїттям і заглибленою в тисячоліття історією.[4]

Розроблені пішохідні маршрути Карпатами є різної категорії складності, від найпростіших прогулянкових до складних і багатоденних до III категорії складності.

Пішохідні походи по Карпатах можуть здійснюватися з травня по жовтень місяць.

Плануючи походи по Карпатах, слід пам'ятати, що тут є території, відведені під природоохоронні об'єкти, для проходження яких необхідно одержати дозвіл в адміністраціях цих об'єктів та дотримуватися певних правил поведінки.

Обов'язковою вимогою при здійсненні піших мандрівок є інформування про вихід на маршрут